

KARIN WIBORN:

”Jag är en viktig länk!”

Karin Wiborn, missionsföreståndare i Svenska Baptist-samfundet och Arbetsgivaralliansens ledarstipendiat 2006, ser sig själv som en viktig länk mellan de förtro-endevalda i styrelsen och de anställda på expeditionen.

Det tog ett tag innan hon på allvar förstod hur viktig rollen som förbindelselänk är för att de anställda ska känna sig mer delaktiga i arbetet. Det är hennes uppgift att å ena sidan förmedla information om styrelsens beslut till sina medarbetare, och å andra sidan föra fram synpunkter från dem till styrelsen.

– Det är viktigt att göra mina medarbetare delaktiga, och jag vet att det arbete jag gör betyder något för helheten.

Karin Wiborn har arbetat tre år som missionsföreståndare i Svenska Baptist-samfundet. Tidigare var hon pastor och föreståndare i en lokal baptistförsamling. På hennes expedition arbetar 15 personer. De har gemensamma träffar varje vecka för att ta upp frågor som är viktiga för var och en eller av gemensamt intresse för hela gruppen.

– Som ledare är det min uppgift att se varje anställd och uppmuntra initiativ och medverkan. Vi arbetar mot ett gemensamt mål och mäter regelbundet det vi gör ►

Karin Wiborn
Culturmyndigheten
Fors. Farsta

Fakta om Svenska Baptistsamfundet

I Sverige grundades den första baptistförsamlingen 1848 när det fortfarande var olagligt att utöva någon annan tro än den lutherska i Svenska Kyrkan. Idag finns cirka 18 000 baptister samlade i drygt 240 församlingar i Sverige. Varje församling är en självständig gemenskap som ansvarar för att leda sin egen verksamhet.

Att vara medlem i en baptistförsamling är som att vara med i en förening; man är många tillsammans som har några grundläggande gemensamma nämnare, och man uppskattar gemenskapen med varandra. För många blir församlingen som en familj och kyrkan som ett andra hem.

En gemensam nämnare för medlemmarna i en baptistförsamling är att man kallar sig kristen, att man tror på Jesus Kristus som sin Herre och Frälsare. Som baptist tror man också på varje människas rätt att tänka själv och fatta egna beslut om sitt liv. Det betyder bland annat att man inte döper barn utan låter varje människa bli mogen nog att själv fatta beslut om att vilja döpas, så kallat troendedop.

Genom historien har tre ledord varit viktiga och centrala för baptismen över hela världen: tro, frihet och gemenskap. Källa: Svenska Baptistsamfundets webbplats www.baptistsamfundet.nu.

FOTO: LENNART THORSELL

Baptistkyrkan växer ständigt genom att nya församlingar bildas och människor kommer till tro och låter döpa sig varje dag runt om på jorden. Idag finns det drygt 40 miljoner baptister i världen.

► genom att diskutera och fråga oss själva: Stämmer det? Är det här rätt väg?

Vardagen

En stor del av arbetstiden finns hon på expeditionen, tillgänglig för sina medarbetare. Vardagen handlar om allt från att lösa praktiska problem till att genomföra medarbetarsamtal. Hon åker också ut och besöker baptistförsamlingarna. Det finns totalt 240 stycken så det blir många resor i landet. En tredje viktig uppgift är att förbereda mötena inom missionsstyrelsen sex gånger om året.

Liksom många andra chefer går Karin Wiborn regelbundet i handledning för ledare. Det är till stöd och hjälp och ger henne tillfälle att ta upp faktiska konflikter och få nya synvinklar på saker och ting.

En fråga som hon är engagerad i just nu är hur relationen mellan Svenska Baptistsamfundet, Metodistkyrkan och Svenska Missionskyrkan kommer att se ut i framtiden. Dessa tre samfund har mycket gemensamt och träffas regelbundet i presidiummöten. I Sverige bildades de ungefär samtidigt i mitten av 1800-talet, och ett närmande dem emellan har varit aktuellt till och från sedan början av 1900-talet. Siktet är nu inställt på en gemensam konferens 2008. Många baptistförsamlingar samarbetar sedan tidigare med andra samfund och de tre ungdomsförbunden har redan beslutat att gå samman.

– Det har blivit mycket planering och organisation den sista tiden och det finns en risk att vi tappar idéerna och det vi brinner för.

När Karin Wiborn reser i tjänsten väljer hon nästan alltid tåg, eftersom det ger henne ett bra tillfälle att hämta andan, läsa och tänka.

– Det blinkar lite röda lampor, säger hon när vi kommer in på ämnet tid och läsning. Jag hinner inte förkovra mig inom teologisk forskning och ledarlitteratur så mycket som jag skulle vilja. ►

Maria Cronhjört och söndagsskolebarn i Bromma Baptistförsamling. Foto: Tomas Sundbom

► Därför är tågresorna bra, de ger mig en paus och tid att både läsa och reflektera.

Hon poängterar hur viktigt det är med balansen i livet, att ha bra kollegor och kunna skratta tillsammans. Hon tycker det mesta i livet är kul och njuter av vardagen. En styrka hos henne är att hon har förmåga att vara närvarande i det hon gör.

– Har du läst Momo*, säger hon. Jag gör som gatsoparen i den boken. Jag tar ett steg, sedan tar jag ett andetag och sedan ett tag med kvasten, och sedan ett steg igen och så vidare. Och när jag sedan ser bakåt märker jag att jag har klarat av en hel del uppgifter, precis som gatsoparen som vänder sig om och ser att en bra bit av gatan är sopad bakom honom.

– Det gäller att ta en uppgift i taget, att prioritera rätt och att inte drabbas av panik.

Vill påverka

Hon tycker det är roligt att vara med och påverka och svarar som den unga kvinnliga miljöministern i SVT:s serie "Kronprinsessan" på frågan om hon gillar makt: "Om du med makt menar att förändra världen, ja då tycker jag om makt".

På ett område kompromissar hon aldrig, och det gäller barnen. De måste

ha sitt. Hon har fyra barn och två bonusbarn så hon vet vad hon talar om. De veckor då hon har hand om barnen arbetar hon nästan aldrig övertid.

– Jag tycker man ska jobba fullt ut när man jobbar, men sedan ska man kunna gå hem och koppla av. Därför försöker jag att inte ha för mycket övertid.

Karin Wiborns engagemang i människors delaktighet och kommunikation tar sig också andra uttryck. Hon är intresserad av hur språket används.

– Jag brinner för att gudstjänsten ska vara en mötesplats mellan människor och Gud. Men vi hittar inte alltid rätt, vi har inte nyckeln till det moderna språket. Det som är viktigt för mig är antagligen viktigt även för andra och då borde man också kunna förmedla det på ett enkelt och begripligt sätt.

*Momo eller Kampen om tiden, en sagoroman av Michael Ende.

Motivering

Karin Wiborn värnar om alla människors möjlighet att vara delaktiga. Hon representerar ett ledarskap som bygger mer på möten och lyssnande människor emellan än förhandlingar och maktpositioner. Hon har utvecklat nya former för kyrkans budskap och arbetar för att språket i gudstjänsten och i kyrkan ska vara begripligt för gemene man. Hon har flera gånger hjälpt till att hitta lösningar på problem i den ekumeniska rörelsen i Sverige.

Som mamma till fyra barn poängterar hon behovet av balans i livet och är en viktig förebild och inspiratör för kvinnor inom kyrkan.

Tidigare ledarstipendiater

Marita Skogum (2005), Britt-Marie Rossiter (2004), Tilde Björfors (2003), Marika Domanski Lyfors (2002), Eva Önnesjö (2001), Birgitta Notlöf (2000), Barbro Dahlbom-Hall (1999), Christina Odenberg (1998), Sofia Modigh (1997), Solveig Ternström (1996), Victoria-Akademien (1995).

Britt-Marie Rossiter

Tilde Björfors

Eva Önnesjö

Birgitta Notlöf

Ingrid Strömberg